

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA ...[Klager] over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 21. oktober 2005
OM opkrævning af faste afgifter til den kollektive varmforsyning på ejendommen [...], for perioden 15. marts 2003 til 13. april 2005.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
SÆTNING Direktør Per Søndergaard.
I SAGEN

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 21. oktober 2005 ophæves.
AFGØRELSE

Ved brev af 13. november 2005 har [...] (herefter benævnet klager) klaget over Energitilsynets afgørelse af 21. oktober 2005. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at det ikke kan betragtes som urimeligt i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 4 (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer), at Kalundborg Kommune Forsyningen (herefter benævnet kommunen) administrerer sine leveringsbetingelser således, at den faste afgift for levering af fjernvarme skal betales fra ibrugtagen af ejendommen, hvilket sker ved tilmelding til folkeregisteret.

Energitilsynet fandt endvidere ikke, at grundlaget for beregningen af klagers faste afgift var urimelig i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Endelig vurderede Energitilsynet kommunens administration af leveringsbetingelser om betaling af faste afgifter, hvorefter der kræves faste afgifter af ejendomme, der er omfattet af tilslutningspligten, men hvor den manglende tilslutning alene skyldes forbrugerens forhold, som værende ikke urimelig.

Sagens baggrund og problemstilling

Kalundborg Byråd vedtog den 4. september 1984 et projekt om tilslutningspligt mv. til kraftvarmeforsyningen i Kalundborg Kommune. Projektet omfattede byggegrunden beliggende på [...]. Klager erhvervede byggegrunden fra kommunen med overtagelse den 15. februar 2000, og den 15. marts 2003 flyttede klager ind i et nyopført hus på ejendommen.

Klager søgte ved brev af 12. november 2001 om dispensation fra tilslutningspligten. Kalundborg Kommune meddelte den 7. februar 2002 klager afslag på ansøgningen, og ved brev af 4. marts 2002 indbragte klager afslaget for Energiklagenævnet.

I Energiklagenævnets afgørelse af 2. december 2003 (j.nr. 21-30) blev Kalundborg Kommunes afgørelse af 7. februar 2002 om afslag på klagers anmodning om dispensation fra tilslutningspligten ophævet. Energiklagenævnets afgørelse af 2. december 2003 var begrundet i, at Kalundborg Kommune ikke havde meddelt klager tilslutningspligten, som heller ikke var tinglyst på ejendommen.

Energiklagenævnet traf den 27. oktober 2004 afgørelse om at genoptage sag 21-30 af 2. december 2003 (j.nr. 21-297). Sagen blev genoptaget på baggrund af, at kommunen i stævning af 8. juni 2004 mod nævnet anførte en række argumenter, som afveg væsentligt i forhold til det, som kommunen havde fremført for nævnet inden dettes afgørelse af 2. december 2003.

Ved afgørelse af 13. april 2005 (j.nr. 21-297) ophævede nævnet afgørelsen af 2. december 2003. Energiklagenævnet fandt, at manglende tillysning af en tillysningspligt ikke i sig selv kan medføre, at en tilslutningspligt ikke kan gøres gældende. Ud fra en samlet vurdering af sagens omstændigheder fandt nævnet endvidere, at der ikke forelå sådanne forhold, der kunne begrunde en tilsidesættelse af Kalundborg Kommunes afslag på dispensation fra tilslutningspligten, hvorfor nævnet stadfæstede kommunens afgørelse af 7. februar 2002.

Afgørelserne af 27. oktober 2004 og 13. april 2005 (begge med j.nr. 21-297) er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Indeværende sag drejer sig om, fra hvilken dato kommunen kan opkræve de faste afgifter for levering af fjernvarme. Klager gør gældende, at de faste afgifter først kan opkræves fra tidspunktet for Energiklagenævnets anden afgørelse, den 13. april 2005, mens kommunen gør gældende, at de faste afgifter kan opkræves fra indflytningsdatoen, den 15. marts 2003.

Den påklagede afgørelse

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 2 af 18

Fra Energitilsynets afgørelse af 21. oktober 2005 citeres:

”[...]

Klage over Kalundborg Kommune

Den 22. september 2005 klagede De til Energitilsynet over den periode, for hvilken Kalundborg Kommune har opkrævet fast afgift for Deres ejendom, der er omfattet af kommunens beslutning om tilslutningspligt for nybyggeri.

Kalundborg Kommune har den 3. oktober 2005 afgivet redegørelse i sagen. De har kommenteret redegørelsen den 4. oktober 2005.

Den 7. februar 2002 meddelte Kalundborg Kommune afslag på Deres ansøgning om dispensation for Deres ejendom fra den tilslutningspligt for nybyggeri som kommunen havde vedtaget i 1988. På tidspunktet for beslutningen af tilslutningspligt, var kommunen ejer af grunden. Kommunen traf således den 7. februar 2002 afgørelse om fastholdelse af tilslutningspligten for Deres byggegrund, idet kommunen gav afslag på dispensation fra tilslutningspligten.

Energiklagenævnets stadfæstede den 13. april 2005 Kalundborg Kommunes afslag på ansøgning om tilslutningspligt på Deres byggegrund.

I henhold til cirkulære af 112 af 22. juni 1982 om tilslutningspligt er beslutningen om tilslutningspligt gældende fra det tidspunkt, hvor den er meddelt ejeren.

Kommunens beslutning om fastholdelse af tilslutningspligten var således gældende over for Dem fra det tidspunkt i februar 2002, hvor De modtog meddelelsen.

Kommunens beslutning om tilslutningspligt for Deres ejendom blev stadfæstet ved Energiklagenævnets afgørelse af 13. april 2005, hvorfor tilslutningspligten anses for at have haft virkning fra februar 2002.

I henhold til kommunens oplysninger skete ibrugtagning af ejendommen den 15. marts 2003, dvs. efter meddelelsen om tilslutningspligt. Tilslutningspligten var således gældende ved ibrugtagningen af ejendommen.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 3 af 18

Kalundborg Kommunes beslutning om at pålægge de omfattede ejendomme tilslutningspligt indebar, at de berørte ejendomme efter § 3, stk. 1, nr. 3, i tilslutningsbekendtgørelsen og ifølge Gas- og Varmeprisudvalgets (nu Energitilsynets) praksis efter tilslutningspligtens indtræden skal betale fast afgift, uanset om ejendommen ikke er indrettet til at blive forsynet med fjernvarme. Bestemmelsen om bidragspligt fremgår nu af § 7, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000.

Energitilsynet finder, at i tilfælde, hvor forbrugeren oplyser, at han ikke vil aftage varme fra forsyningen, og derfor ikke ønsker etableret stikledning, må det anses for urimeligt, at forsyningen opkræver stikledningsafgift hos ejeren, idet der ikke skal foretages tilslutning. Etablering af stikledning efter betaling af stikledningsafgift kan ske på et senere tidspunkt, hvis en ny ejer ønsker tilslutning.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 4 af 18

Den manglende etablering af stikledning til ejendommen fritager imidlertid ikke ejeren af ejendommen fra kravet om betaling af fast afgift, da den manglende tilslutning (dermed manglende fysisk mulighed for at aftage varme) alene beror på ejerens egne forhold ved ikke at have indrettet ejendommen til at aftage fjernvarme. I modsat fald kunne ejeren af ejendommen ved at undlade at etablere fysisk mulighed for forsyning unddrage sig tilslutningspligten.

Der henvises til pkt. 20 og 21 i Energiklagenævnets afgørelse af 13. april 2005:

"20. Det fremhæves, at tilslutningspligten alene indebærer, 1) at forsyningsselskabet kan pålægge ejendommens ejer at betale den tilslutningsafgift og de afgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Energitilsynet er gældende for ejendomme, som tilsluttes anlægget og 2) at forsyningsselskabet kan etablere de i tilslutningsbekendtgørelsens § 5, stk. 2, nævnte anlæg og stikledning.

21. Sagen giver dog Energiklagenævnet anledning til at nævne, at Energistyrelsen tidligere har henledt opmærksomheden på, at nogle forsyningsselskaber vælger at spare udgifter til etablering af stikledning, når ejendommen ikke ønsker at blive forsynet. Styrelsen anførte, at dette kan aftales mellem forsyningsselskabet og ejendommens ejer. Forsyningsselskabet kan uanset en sådan aftale opkræve de faste afgifter men ikke stikledningsafgiften, idet

denne skal dække de omkostninger, der er forbundet med at tilslutte forbrugeren.

I overensstemmelse med Kalundborg kommunes beslutning om tilslutningspligt og de gældende tilslutningsbekendtgørelser har Kalundborg Kommune været forpligtet til at opkræve de faste afgifter fra de berørte ejendomme siden tilslutningspligtens indtræden".

Med hensyn til tidspunktet for hvilket den faste afgift kan opkræves kan det efter Energitilsynets opfattelse ikke anses for urimeligt, at tidspunktet fastsættes i ibrugtagningen af ejendommen, hvilket må antages at falde sammen med tilmelding til Folkeregistret.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 5 af 18

Energitilsynet finder således ikke, at Kalundborg Kommunes leveringsbestemmelser i henhold til hvilke der opkræver fast bidrag for de berørte ejendomme fra det tidspunkt, hvor ejendommen efter Folkeregistrets oplysninger er taget i brug ved, at der er sket indflytning på adressen kan betragtes som urimelig i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Kalundborg Kommunes grundlag for opkrævning af fast afgift er efter det oplyste m2 boligareal, baseret på BBR-registrets oplysninger.

I henhold til Energitilsynets praksis skal grundlaget for fastsættelsen af den faste afgift være et kriterium, der afspejler boligens mulige maksimale belastning af ledningsnettet.

Som grundlag kan anvendes m2 boligareal, m3 opvarmeligt rumfang, og m2 hedebladeareal

Da Kalundborg Kommune anvender m2 boligareal finder Energitilsynet ikke, at grundlaget for beregningen af Deres faste afgift kan anses for urimeligt jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

I henhold til Energiklagenævnets afgørelse af 13. april 2005 kan Kalundborg Kommune hos Dem opkræve de takster, der er anmeldt til Energitilsynets offentligt tilgængelige register.

Kalundborg Kommune har til Energitilsynets register anmeldt tariffer for fast afgift for varmeåret 2003 og 2004. Kalundborg Kommunes har ikke på tidspunktet for denne afgørelse anmeldt

ændret tarif for 2005 til Energitilsynets register. Den tarif der er anmeldt for 2004 er således fortsat gældende, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 3.

Ved eventuel anmeldelse af en ændret tarif for 2005 vil spørgsmålet om fra hvilket tidspunkt denne civilretligt kan gøres gældende over for forbrugerne, herunder spørgsmålet om varsel, i en tvistsituation skulle afgøres af det private brancheankenævn, Ankenævnet på Energiområdet.

Energitilsynet finder således ikke, at Kalundborg Kommunes administration af kommunens leveringsbestemmelser om betaling af fast afgift, således at der kræves fast afgift af ejendomme, der er omfattet af tilslutningspligt, men hvor den manglende tilslutning alene skyldes forbrugerens forhold kan anses for urimelig, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet finder ligeledes, at det ikke kan anses for urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at Kalundborg kommune administrerer sine leveringsbetingelser således, at fast afgift skal betales fra ibrugtagningen af ejendommen, hvilket sker ved tilmelding til Folkeregistret.
[...].”

Klagen

Fra klagen af 13. november 2005 citeres:

”[...]

Efter Energitilsynets (ET) anvisninger, skal vi hermed indgive klage over ET's afgørelse af d.21-10-2005.

Afgørelsen medgiver Kalundborg Kommune (KK) ret til at opkræve den faste m2-afgift, til den kollektive varmforsyning, på ejendommen [...], for perioden d.15-03-2003 og frem til d.13-04-2005.

Dette kan ikke være rigtigt, da vi mener at opkrævning tidligst kan ske efter d.13-04-2005, hvorfra vi anerkender at tilslutningspligten, til den kollektive varmforsyning på [...], står ved magt.

At vi mener, at vi først skal betale den faste m2-afgift fra d. 13-04-2005, bygger vi på bekendtgørelse nr. 581 af 22-juni-2000, hvor der står, at opkrævning først kan ske, når der er etableret mulig for at aftage varme fra anlægget, hvilket der IKKE var ved Energiklagenævnets (EKN) 2. afgørelse.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 6 af 18

ET giver KK medhold og angiver som et argument, at ejer ikke ønsker at aftage varme fra den kollektive varmforsyning, for dermed at unddrage sig forpligtelsen til at betale den faste m2-afgift til den kollektive varmforsyning.

Dette er ikke korrekt, da vi jo netop har erkendt at betale fra EKN 2. afgørelse af 4.13-04-2005.

Desuden mener vi, at der kan stilles spørgsmål ved ET's kompetence vedrørende Loven om varmforsyning - §21, stk.4, da henvisningerne til §20, §20a og §20b alene handler om prisudregning, og intet om f.eks. ibrugstagning.

Indtil EKN 2. afgørelse var vi overbevist om at vi skulle aftage fjernvarme fra den kollektive varmforsyning i KK, såfremt [...] IKKE kunne fritages fra tilslutningspligten, hvilket den som bekendt jo ikke kunne.

Fra bemærkningerne til EKN 2. afgørelse, blev vi opmærksomme på, at trods tilslutningspligt til den kollektive varmforsyning, så kan der ikke stilles krav om at der skal aftages varme, ligesom der heller ikke kan stilles krav til, hvilken opvarmningsform man måtte ønske at benytte.

I dette ligger der, at vi først efter at have læst EKN 2. afgørelse, endeligt besluttede IKKE at aftage varme fra den kollektive varmforsyning i KK, selvom der er tilslutningspligt på [...].

Endvidere kan vi nævne, at vi aldrig til KK har nægtet at ville aftage varme fra den kollektive varmforsyning, før dette meddeles af os i brev af 15-08-2005 til KK.

Efter EKN 1. afgørelse af 02-12-2004, hvor vi blev meddelt dispensation fra tilslutningspligt til den kollektive varmforsyning i KK, indstillede vi os på den retstilstand.

Grundet en retsmæssig uholdbar situation for det offentlige, i denne situation KK, gjorde at vi alligevel IKKE kunne få dispensation fra tilslutningspligten efter EKN 2. afgørelse.

Nu skal vi så med tilbagevirkende kraft betale for den faste m2-afgift selvom vi som nævnt i en periode VAR meddelt dispensation fra tilslutningspligten.

Ydermere er der IKKE etableret mulighed for at aftage varme fra den kollektive varmforsyning, hvilket netop, jvfr. bekendtgørelse nr. 581 af d. 22-juni-2000, er en af forudsætningerne for der kan opkræves betaling for den faste m2-afgift.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 7 af 18

Det kan man vel egentlig også kalde en retsmæssig uholdbar situation for borgerne.

Desuden mener vi ikke det bør komme borgerne til last, at der først er afgivet en kendelse til borgernes fordel, for derefter at ændre kendelsen så den går borgerne imod og der kan ske en opkrævning med tilbagevirkende kraft. Borgerne har jo allerede indstillet sig på en retstilstand.

Om der er noget der er rimeligt eller urimeligt i denne sag, har vi svært ved at sige noget om. Vi er gennem hele sagen, blevet mødt med krav og forpligtelser fastsat ved love, paragraffer, cirkulære og bekendtgørelser, der fra myndigheds side ikke har været muligt at tolke til vores fordel.

Men når vi står fast på, at paragraffer skal følges som de står skrevet, så bliver vi forbavsede nok mødt med en tolkning, af en ellers klar paragraf der pudsigt nok IKKE falder ud til vores fordel.

At vi så efter EKN 2. afgørelse kan læse i dagspressen, at KK vil fjerne tilslutningspligten til den kollektive varmforsyning, i en nyudstykning, hvis der bliver bygget lavenergihuse, så nej, da er vi måske ikke de rigtige at svare på hvad der er rimeligt eller urimeligt i disse sager om varmforsyning.

Vi mener stadigvæk, at man som borgere skal kunne holde sig hvad der står i loven, i dette tilfælde bl.a. bekendtgørelse nr. 581 af 22-juni-2000 om kollektiv varme forsyning, og beder derfor Energiklagenævnet omgøre Energistyrelsens afgørelse af d.21-10-2005, således at den faste m²-afgift på ejendommen [...], først kan opkræves af Kalundborg kommune, fra EKN 2. afgørelse af d. 13-04-2005.

[...]"

Øvrige oplysninger i sagen

Ved brev af 16. februar 2006 har Energitilsynet fremsendt bemærkninger til klagen. Fra brevet citeres:

"[...]

Energiklagenævnet har den 22. december 2005 anmodet om Energitilsynets kommentarer til en klage fra [...] over Energitilsynets afgørelse af 21. oktober 2005 om betaling af fast afgift.

1. Den indklagede afgørelse

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 8 af 18

[...] klagede til Energitilsynet over den periode, for hvilken Kalundborg Kommune har opkrævet fast afgift for hans ejendom, der er omfattet af kommunens beslutning om tilslutningspligt for nybyggeri.

Den 7. februar 2002 traf Kalundborg kommune afgørelse om fastholdelse af tilslutningspligten for klagerens byggegrund, idet kommunen gav afslag på dispensation fra tilslutningspligten.

Energiklagenævnets stadfæstede den 13. april 2005 Kalundborg Kommunes afslag på ansøgning om dispensation fra tilslutningspligt på klagerens byggegrund.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

I henhold til cirkulære af 112 af 22. juni 1982 om tilslutningspligt er beslutningen om tilslutningspligt gældende fra det tidspunkt, hvor den er meddelt ejeren.

Side 9 af 18

Kommunens beslutning om fastholdelse af tilslutningspligten var således gældende over for klageren fra det tidspunkt i februar 2002, hvor han modtog meddelelsen.

Kommunens beslutning om tilslutningspligt for klagerens ejendom blev stadfæstet ved Energiklagenævnets afgørelse af 13. april 2005, hvorfor tilslutningspligten anses for at have haft virkning fra februar 2002.

I henhold til kommunens oplysninger skete ibrugtagning af ejendommen den 15. marts 2003, dvs. efter meddelelsen om tilslutningspligt. Tilslutningspligten var således gældende ved ibrugtagningen af ejendommen.

Kalundborg Kommunes beslutning om at pålægge de omfattede ejendomme tilslutningspligt indebærer, at de berørte ejendomme efter § 3, stk. 1, nr. 3, i tilslutningsbekendtgørelsen og ifølge Gas- og Varmeprisudvalgets (nu Energitilsynets) praksis efter tilslutningspligtens indtræden skal betale fast afgift, uanset om ejendommen ikke er indrettet til at blive forsynet med fjernvarme. Bestemmelsen om bidragspligt fremgår nu af § 7, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000.

Energitilsynet finder at i tilfælde, hvor forbrugeren oplyser, at han ikke vil aftage varme fra forsyningen, og derfor ikke ønsker etableret stikledning, må det anses for urimeligt, at forsyningen opkræver stikledningsafgift hos ejeren, idet der ikke skal foretages

tilslutning. Etablering af stikledning efter betaling af stikledningsafgift kan ske på et senere tidspunkt, hvis en ny ejer ønsker tilslutning.

Den manglende etablering af stikledning til ejendommen fritager imidlertid ikke ejeren af ejendommen fra kravet om betaling af fast afgift, da de tekniske betingelser for at aftage varme er opfyldt fra forsyningens side og den manglende tilslutning (dermed manglende fysisk mulighed for at aftage varme) alene beror på ejerens egne forhold ved, at ejendommen ikke er indrettet ejendommen til at aftage fjernvarme.

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 13. april 2005 citeres:

I overensstemmelse med Kalundborg Kommunes beslutning om tilslutningspligt og de gældende tilslutningsbekendtgørelser har Kalundborg Kommune været forpligtet til at opkræve de faste afgifter fra de berørte ejendomme siden tilslutningspligtens indtræden".

Med hensyn til tidspunktet for hvilket den faste afgift kan opkræves kan det efter Energitilsynets opfattelse ikke anses for urimeligt, at tidspunktet fastsættes i ibrugtagningen af ejendommen, hvilket må antages at falde sammen med tilmelding til Folkeregistret.

Energitilsynet finder således ikke, at Kalundborg Kommunes leveringsbestemmelser i henhold til hvilke der opkræver fast bidrag for de berørte ejendomme fra det tidspunkt, hvor ejendommen efter Folkeregistrets oplysninger er taget i brug ved, at der er sket indflytning på adressen kan betragtes som urimelig i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

2. Klagerens bemærkninger

Klageren fremfører i sin klage til Energiklagenævnet, at det ikke kan være rigtigt, at der kan opkræves fast afgift fra et tidspunkt der ligger før det tidspunkt, hvor han har erkendt at skulle betale fast afgift, nemlig fra Energiklagenævnets afgørelse af 13. april 2005.

Som det fremgår af Energitilsynets afgørelse er ejendomme efter § 3, stk. 1, nr. 3, i tilslutningsbekendtgørelsen og ifølge Gas- og Varmepreisudvalgets (nu Energitilsynets) praksis efter tilslut-

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 10 af 18

ningspligtens indtræden forpligtet til at betale fast afgift, uanset om ejendommen ikke er indrettet til at blive forsynet med fjernvarme, såfremt de tekniske betingelser for forsyning er opfyldt fra værket side, og den manglende fysiske mulighed for forsyning beror på ejendommens ejer. Bestemmelsen om bidragspligt fremgår nu af § 7, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000.

Berettigelsen til at opkræve fast afgift er således uafhængig af, om ejendommens ejer har anerkendt sin forpligtelse til at betale fast afgift.
[...]"

Klager har ved brev af 16. marts 2006 fremsendt bemærkninger til Energitilsynets bemærkninger af 16. februar 2006. Fra brevet citeres:

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 11 af 18

"[...]

Hermed undertegnedes kommentar til Energitilsynets (ET) svarbrev af 16-02-2006 til Energiklagenævnet (EKN) på ovennævnte sag.

Umiddelbart kan vi ikke se at ET bringer nyt til sagen med deres svarbrev, men de forsøger dog at underbygge deres, efter vores vurdering, fejlagtige fremlæggelse af sagen.

1)

Under ET's pkt. 1 "Den indklagede afgørelse" i afsnit 6, ser ET stadigvæk bort fra at der i en periode var meddelt dispensation fra tilslutningspligten på ejendommen Kåstrupvej 55, se nedenfor.

2)

Opkrævning kan ifølge bekendtgørelse nr. 581 af 22-juni-2000 stadigvæk først ske fra det tidspunkt der er forsyningsmulighed fra varmforsyningsanlæg.

At ET begrundet dette med at det er ejer der selv er skyld i at der ikke er forsyningsmulighed fra anlægget kan ikke antages at være rimeligt, da sagen om tilslutningspligt til den kollektive varmforsyning har være verserende indtil EKN's 2. afgørelse af 13. April 2005. Etablering af anlæg og stikledning har der derfor ikke været taget stilling til fra ejers side. Stilling til anlæg og stikledning blev der heller ikke taget, set i lyset af at der i perioden op til den 13. april 2005 var meddelt dispensation for tilslutningspligt fra den kollektive varmforsyning på ejendommen [...].

Ydermere har der under hele den verserende sag om tilslutningspligt, frem til dens afslutning med EKN's 2. afgørelse af 13. april 2005, aldrig været rettet henvendelse fra Kalundborg Kommune (KK) eller deres kollektive varmforsyning angående etablering af anlæg og stikledning til ejendommen [...].

På den baggrund kan vi ikke se, at det er ejers skyld at der ikke blev etableret anlæg og stikledning til at aftage varme fra den kollektive varmforsyning i KK.

Med mindre man er af den opfattelse, at ejer i perioden hvor der var meddelt dispensation fra tilslutningspligten på ejendommen [...], nægtede at etablere anlæg og stikledning til at aftage varme fra den kollektive varmforsyning, så kan det jo være ejers skyld. Men dette er jo selvfølgelig noget cirkelslutning, da denne sag i så tilfælde ville være ikke eksisterende.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 12 af 18

Dette ville vel egentlig også svare til at vi med tilbagevirkende kraft kan opkræve KK for de midlertidige varmeudgifter vi har haft, frem til der bliver etableret mulighed for at kunne aftage varme fra den kollektive varmforsynings anlæg, som man ifølge loven har krav på!

Det må herefter være klart, at der først skal betales den faste afgift til den kollektive varmforsyning i Kalundborg kommune fra tiden efter d. 13. april 2005, hvilket vi naturligvis er indstillet på, og vi skal derfor opfordre EKN om at træffe afgørelse i overensstemmelse med dette.

[...]”.

Ved brev af 11. juli 2007 har kommunen oplyst, at denne ikke har bemærkninger til sagen.

Fra kommunens regulativ, der var gældende på tidspunktet for afgørelsen, citeres:

”[...]

4.3. Nærmere oplysninger om tariffer og vilkår kan fås ved henvendelse til varmforsyningens kontor.

[...]”

I forbindelse med sagens behandling i Energitilsynet har kommunen ved brev af 3. oktober 2005 fremsendt følgende oplysninger:

”[...]

Klagen omfatter vores afgørelse om fastsættelse af tidspunkt, hvorfra der skal ske betaling af den fast afgift.

Det har indtil nu været varmforsyningens praksis, at når der opføres en ny bebyggelse med tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning, regnes bygningen for taget i brug på det tidspunkt, hvor der sker tilmelding til adressen hos folkeregistret, i dette tilfælde den 15. marts 2003.

[...]

Det er vores holdning, at ved Energiklagenævnets stadfæstelse af kommunens afgørelse af 7. februar 2002 trådte de forpligtelser i kraft, som var gældende fra denne dato.

[...]"

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Denne praksis er senere kodificeret og fremgår nu af kommunens almindelige bestemmelser for fjernvarme punkt 11.3 (vedtaget af Kalundborg Byråd den 7. februar 2006), hvorfra citeres:

Side 13 af 18

"[...]

11.3 Den faste årlige afgift betales fra den dag, hvor den tilsluttede bebyggelse aftager fjernvarme eller senest fra den dag, hvor bygningen tages i brug.

[...]"

Kommunens nugældende almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering offentliggjort er på www.kalundborg.dk.

Kommunens priser mv. for opvarmet vand, damp eller gas, bortset fra naturgas, for 2004 er anmeldt til Energitilsynet. Af anmeldelsen fremgår, at de fast afgifter for et enfamiliehus pr. år er 2.746,40 kr.

Retsgrundlaget

Det følger af § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven, at Energitilsynet administrerer bestemmelserne i varmforsyningsloven og kan give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser, dersom Energitilsynet finder, at et forhold er urimeligt eller i strid med lovens §§ 20, 20a eller 20b eller regler udstedt i henhold til loven, og forholdet ikke ved forhandling har kunnet bringes til ophør. Fra loven citeres:

"[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg.

[...]

Fra dagældende bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmforsyningsanlæg (tilslutningsbekendtgørelsen - nu bekendtgørelse nr. 966 af 21. september 2006) fremgår:

”[...]

§ 6. Kommunalbestyrelsen kan kun pålægge en ejendom tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg, såfremt forsyningsselskabet har forpligtet sig til at sikre ejendommen forsyningssmulighed fra anlægget.

Stk. 2. Forsyningssmulighed fra anlægget foreligger, når forsyningsselskabet har etableret de tekniske anlæg m.v., som skal etableres af selskabet som forudsætning for bebyggelsens tilslutning, og anlægget har kapacitet til at forsyne ejendommen.

§ 7. Kommunalbestyrelsens beslutning om at pålægge en ejendom tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg indebærer:

1) at forsyningsselskabet fra tilslutningstidspunktet, jf. stk. 2, kan pålægge ejendommens ejer at betale den tilslutningsafgift og de afgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Energitilsynet er gældende for ejendomme, som tilsluttes anlægget, og

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 14 af 18

2) at forsyningssselskabet kan etablere de i § 6, stk. 2, nævnte anlæg mv. samt stikledninger.

Stk. 2. Ved tilslutningstidspunktet forstås det tidspunkt, hvor der er forsyningsmulighed fra anlægget, og hvortil kommunalbestyrelsen efter reglerne i §§ 8, 10, 11 og 12 i denne bekendtgørelse har krævet, at ejendommen tilsluttes dette.

Særligt om tilslutning af ny bebyggelse

§ 8. Ny bebyggelse kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg på tidspunktet for ibrugtagningen af bebyggelsen. Beslutning herom skal meddeles ejeren af ejendommen senest ved udstedelse af byggetilladelse.

[...]"

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 15 af 18

Fra det i 1984 gældende cirkulære nr. 113 af 22. juni 1982 om tilslutning mv. til kollektiv varmforsyningsanlæg citeres:

"[...]

2. Tilslutning af ny bebyggelse

[...]

Når der er udstedt byggetilladelse til et byggeri, kan der kun meddeles tilslutningspligt efter bekendtgørelsens bestemmelser om tilslutning til eksisterende bebyggelse.

[...]"

§ 7 i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 er en videreførelse af § 4 i tilslutningsbekendtgørelse nr. 196 af 22. marts 1991. Fra vejledning til Energiministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 22. marts 1991 om tilslutning mv. til kollektive varmforsyningsanlæg citeres:

"[...]

4.4. Faste afgifter, § 4.

Fra tilslutningspligtens indtræden er ejeren forpligtet til at betale faste afgifter.

[...]

Ejeren af en ejendom, der pålægges tilslutningspligt, har hverken pligt til at aftage varme for selskabet eller til at indrette sit fyringsanlæg til at kunne aftage varme fra den kollektive varmforsyning. Der er alene pligt til at betale eventuel tilslutningsafgift samt de faste udgifter.

[...]"

Energiklagenævnets bemærkninger

Energiklagenævnet lægger til grund, at kommunens leveringsbestemmelser er anmeldt til Energitilsynet, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 1.

Af Energitilsynets afgørelse af 21. oktober 2005 og af klagen af 13. november 2005 fremgår, at klager har klaget over den periode, for hvilken kommunen vil opkræve faste afgifter for levering af fjernvarme til ejendommen beliggende [...].

Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at det ikke kan betragtes som urimeligt i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at kommunen administrerer sine leveringsbetingelser således, at den faste afgift for levering af fjernvarme skal betales fra ibrugtagen af ejendommen, hvilket sker ved tilmelding til folkeregisteret. Kommunens administrationspraksis er senere blevet skrevet ind i de nugældende leveringsbetingelser, pkt. 11.3, hvoraf fremgår, at den faste årlige afgift betales fra den dag, hvor den tilsluttede bebyggelse aftager fjernvarme eller senest fra den dag, hvor bygningen tages i brug

Det følger af tilslutningsbekendtgørelsens § 7, stk. 1, at forsyningsselskabet fra tilslutningstidspunktet kan pålægge en ejendoms ejer at betale den tilslutningsafgift og de afgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Energitilsynet er gældende for ejendomme, som tilsluttes anlægget. Tilslutningstidspunktet er, jf. § 7, stk. 2, det tidspunkt, hvor der er forsyningsmulighed fra anlægget, og hvortil kommunalbestyrelsen efter reglerne i tilslutningsbekendtgørelsens §§ 8, 10, 11 og 12 har krævet, at ejendommen tilsluttes dette. Begrebet forsyningsmulighed er defineret i tilslutningsbekendtgørelsens § 6, stk. 2.

Tilslutningsbekendtgørelsens § 8 fastslår, at ny bebyggelse kan kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg på tidspunktet for ibrugtagen af bebyggelsen, og at ejerne skal have meddelelse herom senest ved udstedelsen af byggetilladelsen. Det følger dog af cirkulære 113 af 22. juni 1982, at § 8 alene betyder, at når der er udstedt en "blank" byggetilladelse, kan tilslutningspligten kun meddeles efter bestemmelserne for eksisterende bebyggelse. § 8 indebærer således ikke en pligt til fornyet meddelelse af en tilslutningspligt, som allerede er gældende.

Klager flyttede ind i ejendommen beliggende [...], den 15. marts 2003 og da tilslutningspligten var meddelt den tidligere ejer, kunne den faste afgift opkræves fra indflytningsdatoen, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 7, stk. 1 og § 8.

Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Energitilsynets vurdering af kommunens administration af kommunens leveringsbetingelser.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 16 af 18

Energiklagenævnet finder dog, at klager ikke har klaget over kommunens leveringsbetingelser eller administrationen heraf, men derimod over den konkrete periode, som kommunen ønsker at opkræve faste afgifter for.

Energitilsynet varetager tilsynet med bl.a. fjernvarmesektoren og behandler klager af generel karakter. Energiklagenævnet er sidste administrativ klageinstans for myndighedsafgørelser efter en række love indenfor energiområdet. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af bl.a. Energistyrelsen, Energitilsynet og kommunerne. Energiklagenævnets kompetence er således afgrænset til klager over myndighedsafgørelser.

På energiområdet er der den 1. november 2004 oprettet et privat ankenævn – Ankenævnet på Energiområdet. Ankenævnet behandler private forbrugeres klager over energiselskaber vedrørende køb og levering af el, natur-, bygas eller fjernvarme.

Twisten om, fra hvilken dato den faste afgift kan opkræves, angår forholdet mellem klager som forbruger og kommunen som varmeudbyder, og er således en civilretlig tvist.

På baggrund af ovenstående, om afgrænsningen af Energiklagenævnets, Energitilsynets og Ankenævnet på Energiområdets kompetenceområder, ophæves Energitilsynets afgørelse af 21. oktober 2005.

Energiklagenævnet kan ikke henvise klagen til Ankenævnet på Energiområdet, Nyropsgade 30, 1780 København V, tlf. 72 26 82 00, da der er tale om et privat ankenævn, jf. forvaltningslovens § 7 modsætningsvis (lov nr. 571 af 19. december 1985, med senere ændringer).

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 21. oktober 2005 ophæves.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 17. september 2007.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmeforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

17. september 2007

J.nr.: 21-459

Eksp.nr.: 32301

SSH-EKN

Side 17 af 18

Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnshoved

17. september 2007

J.nr.: 21-459
Eksp.nr.: 32301
SSH-EKN

Side 18 af 18

/ Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig